

71202 - Yarı felç olan bir kimse nasıl abdest almalı ve nasıl namaz kılmalıdır?

Soru

Bir kadın, yarı felçli bir durumda ve abdest alması zor olmaktadır.

Bu kadın nasıl abdest almalı veya nasıl teyemmüm almalıdır?

Bu kadın için (teyemmüm alması için) toprak getirilmeli mi, yoksa ne yapmalıdır?

Üzerinde toz olmayan duvar ile teyemmüm alabilir mi, yoksa ne yapmalıdır?

Bu kadının teyemmümü nasıl olmalıdır?

Bu kadının namazı nasıl olmalıdır (nasıl namaz kılmalıdır)?

Detaylı cevap

Hamd,
yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

Abdest

almak için su getiremeyen ve abdest alamayan veya hareket edemeyen hastanın durumuna bakılır:

Namaz

vaktinde su getirecek ve kendisine yardım edecek birisini bulabiliyorsa, bu takdirde abdest alması, ona farzdır.

Yok

eğer abdest almasına yardım edecek birisini bulamıyorsa, bu

takdirde onun için teyemmüm almak meşrû olur. Bu kimsenin durumu, su bulamayan kimsenin hükmü gibidir.

Bunun

içindir ki Allah Teâlâ

şöyle buyurmaktadır:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا

اسْتَطَعْتُمْ...﴾ [سورة التغابن من الآية: 16]

“(Ey

mü'minler!) O halde gücünüz yettiği kadarıyla Allah'tan korkun (Allah'tan korkmada güç ve takatinizi harcayın).” (Teğâbun Sûresi:

16)

Peygamber

-sallallahu aleyhi ve sellem- de bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿

إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا

اسْتَطَعْتُمْ...﴾ [رواه

[البخاري ومسلم]

“Size, bir şeyi yerine

getirmenizi emrettiğim zaman, ondan gücünüz yettiği

kadarını yerine getirin.” (Buhârî; hadis no:

7288. Müslim; hadis no: 1337)

İbn-i

Kudâme -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Hareket

edemeyecek bir durumda olan ve kendisine su verecek birisini bulamayan hasta,

su bulamayan kimse gibidir. Çünkü onun suya ulaşma imkânı

yoktur. Bu kimse, kuyuyu bulup da elinde kuyudan su çıkaracak bir şey olmayan kimseye benzer.”

Eğer

namaz vaktinin çıkmasından önce kendisine su verecek birisini bulursa, su bulan kimsenin hükmünde olur. Çünkü bu kimse, kuyudan su çıkaracak bir şeyi vaktinde bulan kimse konumundadır.

Eğer

kendisine su verecek birisinin gelmesinden önce namaz vaktinin çıkmasından endişe ederse, İbn-i Ebî Musa bu konuda şöyle demiştir:

-

Teyemmüm alır.Namazını
tekrar kılması gerekmez.

Bu, Hasan

Basrî'nin görüşüdür. Çünkü bu kimse, namaz vakti içinde su bulamayan kimse konumunda olduğu için mutlak anlamda su bulamayan kimseye benzer.” (“el-Muğnî”; c: 1, s: 151)

el-Merdâvî

de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Hareket

etmekten ve kendisine abdest aldırarak birisini bulmaktan âciz olan hastanın hükmü, su bulamayan kimse gibidir.

Kendisine

abdest aldırarak kimseyi beklediği takdirde namaz vaktinin çıkmasından endişe ederse, teyemmüm alıp namazını kılar. Mezhebimize göre namazını iâde etmesi gerekmez.” (“el-İnsâf”; c: 1, s: 265)

Şeyhulislâm

İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Suya

doğru hareket etmekten âciz olduğundan dolayı suyu kullanma imkânı bulamaz ve kendisine de suyu verecek kimse yoksa, bu takdirde su bulamayan kimse hükmündedir. Eğer namaz vakti içerisinde kendisine su verecek birisi varsa, bu takdirde su bulan kimse hükmündedir.”

(“Şerhu'l-Umde”; c: 1, s: 433-434)

“el-Mevsûatu'l-Fıkhıyye”de

şöyle gelmiştir:

“Su

kullanma gücüne sahip olmayan âciz kimse teyemmüm alır, fakat namazını îade etmez. Bu kimse, zorlanan, hapsedilen, suyun yakınına bağlanan, seferde veya mukimlik halinde vahşi hayvan veya insandan korkan kimse gibidir. Çünkü bu kimse, su bulamayan kimse hükmündedir.

Oysa Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle

buyurmuştur:

إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ وَلِيَمْسَهُ بِشَرَّتَهُ ، فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ. [رواه البزار وصححه الألباني في صحيح الجامع]

“Temiz toprak, on sene su bulamasa damüslümanın abdest suyudur.

Su bulunduğu zaman, suyu (abdest alması gerekiyorsa abdest azalarının, boy abdesti alması gerekiyorsa bütün vücûdunun üzerine) döksün.

Çünkü o bereket ve ecirdir.”(Bezzâr; “Mecme'u'z-Zevâid; c:

1, s: 261.Elbânî; “Sahih-il-Câmi”; hadis no: 3861'de “hadis

sahihtir” demiştir.) (“el-Mevsûatu’l-Fıkhıyye”;
c: 14, s: 260)

Bu konuda ([20935](#)) nolu sorunun
cevabına bakabilirsiniz.

İkincisi:

Eğer bu kimse,abdest azalarından bir
kısını yıkayabiliyorsa ve hastalığı kalan
diğer azaları yıkamasına engel oluyorsa, abdest
azalarından yıkayabildiklerini yıkaması ve
yıkayamadığı diğer azaların yerine de teyemmüm
alması gerekir.

Nitekim ([67614](#)) nolu sorunun cevabında
bu konunun açıklaması geçmişti.

Üçüncüsü:

Teyemmümün alınışına gelince,
değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu
konuda şöyle demiştir:

“Benim görüşüme göre sünnetin
zâhirine mutabık olan teyemmümün alınış şekli
şöyledir:

Parmaklarının arasını
açmaksızın iki elinle toprağa bir defa vurman ve avuç içleriyle
yüzünü mesh etmen, sonra da avuç içleriyle ellerini mesh
etmendir.Böylelikle teyemmüm tamam olur.” (“eş-Şerhu’l-Mumti”;
c: 1, s: 488)

Nitekim (21074) nolu sorunun cevabında
bu konunun detaylı açıklaması geçmişti.

Dördüncüsü:

Su kullanmaktan âciz olan hasta, teyemmüm alıp
namazını kılsa ve namazını bitirdikten sonra da su
kullanma imkânı bulursa, namazını iâde etmesi (yeniden
kılması) gerekmez. Çünkü bu hasta kimse, üzerine farz olan ve
yapmakla emrolunduğu şeyi yerine getirmiş sayılır.

Şeyhulislâm

İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle
 demiştir:

“...Çünkü

Allah Teâlâ, imkânı nisbetince yerine
getirebildiği ancak bir vakit namazla onu muhatap tutmuştur. Yerine
getirmekten âciz kalınan şart, acziyet sebebiyle düşer.

Peygamber

-sallallahu aleyhi ve sellem-‘in:

إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ ، وَإِنْ لَمْ
{...يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ}

“Temiz toprak, on sene su bulamasa damüslümanın abdest
suyudur.”

Hadisi ile:

“ ...

Toprak sana yeter...”

Hadisi,
toprağın suyun yerine geçtiğine mutlak anlamda bir
delildir.” (“Şerhu’l-Umde”; c: 1, s: 425)

Beşincisi:

Evin
duvarına elleri vurarak teyemmüm almaya gelince, ilim ehli bu konuda
ihtilaf etmişlerdir. Bu ihtilafları ise, Allah Teâlâ’nın şu emrinde kastedilen şeyden
olmuştur:

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيداً ...﴾
﴿... طَيِّباً﴾

[سورة النساء من الآية: 43]

“... temiz toprakla
teyemmüm edin... ”
(Nisâ Sûresi: 43)

Doğru
olan görüşe göre doğru olan görüşe göre
âyetin anlamı şudur:

“Âyette
geçen “Saîd”dan kasıt; yerin üzeridir. Bu, ister toprak, ister
kum, ister taş, isterse başka bir şey olsun.

Buna
göre eğer duvar, boya ile boyanmamış ise, üzerinde ister
toz olsun veya olmasın, onunla teyemmüm almak câizdir. Çünkü duvar,
toprak cinsinden olan bir şeyden yapılmıştır.
Ağaç ile kaplanmış veya boya ile boyanmış ise,
-eğer üzerinde toz yoksa- bu ağaç veya boya, toprak cinsinden

olmadığı için onunla teyemmüm alınmaz. Çünkü toz, toprak cinsindedir.

Bu konuda (36774) nolu sorunun cevabına bakabilirsiniz.

Altıncısı:

Hareket

etmekten âciz olan hastanın namazı kılması gerektiğine gelince, bu konuda “el-Mevsûatu’l-Fıkhıyye”de şöyle gelmiştir:

“Hasta

veya felçli kimse, fakihlerin çoğunluğuna göre sadece gücü yettiği rükünleri yerine getirir. Çünkü bir fiili yerine getirmekten âciz olan kimse, onu yerine getirmekle sorumlu tutulmaz. Hasta, ayakta kılmaktan âciz olursa, oturarak rükû ve secdesini yapar. Bunu da yerine getirmekten âciz olursa, oturarak îmâ (işâret) ile namazını kılar ve secdede, başını rükûdan daha fazla eğer. Eğer oturmaktan da âciz olursa, sırt üstü uzanır îmâ ile kılar. Çünkü özür yeri sebebiyle rüknün sâkıt olması, özür kadarıyla sınırlandırılır.

İmrân

b. Husayn’dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

“Hastalandığımda

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- beni ziyâret ederek bana şöyle buyurdu:

- Ayakta namaz kıl. Ayakta namaz kılmaya gücün yetmezse, oturarak namaz kıl. Oturarak da namaz kılmaya gücün yetmezse, yan üzeri yatarak îmâ ile namaz kıl.” (“el-Mevsûatu’l-Fıkhiyye”; c: 26, s: 208)

Değerli

âlim Salih el-Fevzân’a şöyle sorulmuştur:

“Benim

yaşlı ve vücûdunun sol tarafı felçli olan babam var.

Babamın bu sol tarafı, hareket etmekten tamamen yoksundur. Bunun içindir ki yürüyemeyip, hareket edememekte ve kendisine âit tuvalette kendi ihtiyacını giderememektedir. Bu durum, on yıldır devam etmektedir. Fakat üç veya dört ay önce bu hastalık kendisine daha ağır gelmeye başladı. Namaz kılmak için taharet ve abdestini alamadığından dolayı babamın namazı terk etmesi câiz midir?

Eğer

namazı terk etmesi kendisine câiz değil ise, taharet ve abdestini nasıl almalı ve namazını nasıl kılmalıdır?

Bu hal

üzere olduğu sürece namazdan muaf olduğuna inandığı için hastalık süresince geçmişte terk ettiği namazlarından dolayı ne yapmalıdır?

Bunun

üzerine o şöyle cevap vermiştir:

“Aklı

yerinde olduğu sürece müslümandan namaz sâkit olmaz. Fakat

Allah Teâlâ'nın şu emri gereği, bulunduğu hal üzere namazını kılar.

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا

اسْتَطَعْتُمْ... [سورة التغابن من الآية: 16]

“(Ey mü’minler!) O halde gücünüz yettiği kadarıyla Allah’tan korkun (Allah’tan korkmada güç ve takatinizi harcayın).” (Teğâbun Sûresi:16)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- de hasta kimseye şöyle buyurmuştur:

“Ayakta namaz kıl.Ayakta namaz kılmaya gücün yetmezse, oturarak namaz kıl. Oturarak da namaz kılmaya gücün yetmezse, yan üzeri yatarak îmâ ile namaz kıl.”

Bu sebeple felç hastalığına yakalanan babanızın, felçli olmayan sağlam eliyle abdest almaya gücü yetiyorsa veya birisinin yardımıyla kendisine abdest aldirabiliyorsa, böyle yapması gerekir.

Eğer su ile abdest alamıyorsa, bu takdirde toprakla teyemmüm alır.

Eğer kendisi teyemmüm alamıyorsa, başkası tarafından ona teyemmüm aldirılır.

Teyemmüm aldirılırken de kendisine bakan veya orada bulunanlardan birisi onun iki ellerini toprağa vurdurur, sonra iki eliyle onun yüzünü ve ellerini mesh ettirir. Bu arada babanız, teyemmüme niyet etmelidir.Daha sonra babanız bulunduğu hal üzere oturarak veya yan yatarak namazını kılar.Gücü nisbetince başıyla da rükû ve secdeye işâret eder (rükû ve secdeyi îmâ ile yapar).

Babanız felçli olması sebebiyle başıyla işâret edemiyorsa (îmâ yapamıyorsa), başının bir ucuyla rükû ve secdeye işâret eder.

İşte bu şekilde olur. Allah'a hamd olsun dîn kolaylıktır. Fakat bu kolaylık, namazı tamamen terk etmek anlamında değildir. Aksine zikrettiğimiz gibi bulunduğu hal üzere namazını kılar. Terk etmiş olduğu namazları da gücü yettiğince kılması gerekir." ("el-Muntekâ Min Fetâvâ'l-Fevzân"; c: 4, s: 27)

Allah Teâlâ en iyi bilendir.